

DARMO 1/2 ROUTI - XIX.

Pondělák, 03 prosinec 2018

19. Fousat mimino - Vánoce už byly za dvě týdny. Ctibor se připravoval na to, že si od nového roku otevře vlastní Brnák a zatím si pronajal aspoň garsonku v centru, ve které jsme se scházeli. Tajná, protože jsem nechtěla váru ranit tím, že by měla být pátá o máma na ježítá, když si vůbec nepředstavovala úplně jinak. Byt v našem domě ale dohodli se spolu, že tam váru zatím ježítá zůstane.

Z toho jsem moc velkou radost neměla, ale našítá - už jsem si dala pokusy o sblážená - neprobáhlý. Začaly s Jolankou

vyrábit vánoční - vyzdobu. Její - podlé - spořádá - val hlavně v tom, že ovázala Megi stá - brnák - metá - zem a Jená - kovi na klec připravila báňku ve tvaru ptáka. Aštoil na ni tak dlouho, až spadla na zem a rozbila se. Rychle jsem běhala do komory pro smetáček, aby si Megi neporanila tlapku. Srazila jsem se s dádou, která právě otvárala dveře na chodbu.

Že ty nákam jdeš, dádo?

zarazila jsem se při pohledu na jeho bor. Měl podvěka, podkolenky s podvazky, přenes domá - kostkovanou kožili sako a na hlavě klobouk.

Že jen dolů do obchodu,

v terě tam vždycky vozí - ty dobré kokosky, tak jich pár přinesu.

Ve vedlejší - m domě vznikl

z báňvalá - kořalky rny krájmek, která provozovala kulařská paná - Vejtasová. Náš dádá - mál dokonale přehled o tom, co je tam kdy dobré na zub. V jeho přá - padě doslova, protože už mu zůstal jen jeden dole. Protězu nenosil, neboť hodadajná - tla - ila, ale tím - m jedná - m sá - listou a dášná - mi utloukl bez problémů - vůbec, i tu tvrdou kokosku.

Že Nezapomněl sis obléct

kalhoty? zeptala jsem se opatrně, aby se necít - hloupě, že jsem odhalila jeho pořá - najá - c - sklerózu.

Že Stá - sako, vždyť ona

stejně přenes pult ten spodek neviděl, prohlásil dáda s železnou logikou. To, že ho vášichni ostatní - lid v krájmě viděl - docela dobře, už mu připadlo nepodstatné a odkrájel takto vymustrovaně nakupovat.

Že Mamá - , Megina seřála

vůlechny ty - okolá - do panáky a nenechala mi ani jednoho, ká - ela Jolanka.

Běhala jsem zpět do našeho

pokoje a opravdu, z celého misky vánoční - ch mu - ká - zůstaly jen kousky o - laného staniolu. Hlavou mi bleskla informace z rádia, že tabulka - okolá - dy má - zabít psa velikosti kokrápaná, protože právě je pro nás jedovatá. Že kde je? Že tady, že tak posteli. Naše malá psinda ležela zavrtná v peřině, že ji ani vidět nebylo.

Že To sis pochutnala, viš, ty

loupežnice. Ani se nezvedla, jen se jedná - m okem koukla co se děje a hned zase usnula. Měla plně - bá - ko a spokojeně - odfukovala. Usoudila jsem, že tyhle figurky nemá - našítá - s poctivou - okolá - dou moc spole - náho a nechala jsem Megi odpo - vat. Jeden den neřála, prohnali jsme ji po sněhu a bylo dobře.

Naše Meginka kradla

programy. Co našlo seřát, běhala vyměnit. To já jsem ji tak hloupě naučila, protože vždycky když přinesla nějakou Jolaná - inu hračku nebo ozdůbku, nabí - dla jsem jí - pamlsk, když mi věc přá - kně odevzdala. Byla jsem ovšem přeměkvená, když jsem později zjistila, že Megi ve své malé - psí - hlavičce dokonale pochopila pravidla vánočního obchodu. Jakmile se já - podařilo uloupit věc, která si obzvlášť - cenila, musela jsem přitla - it. Už nestačila malá kokinko, ale šla

jsem pro piÁj kot nebo dokonce do ledniÁky pro kousek salÁjmu, aby teprve potom byla ochotna svÁj Álovek vymÁnit.

Hned po jÁ-dle Meginka milovala nejvÁce mazlenÁ- a hlazenÁ- na bÁ™Ájku. VyskoÁila ÁlovÁku na klÁ-n a kaÁ¼dÁho chtÁla nejdÁ™Á-ve olÁ-zat, aby si pak zaslouÁila dlouhÁ© hlazenÁ-. DÁdovi vÁ¼dycky umyla i Áelo a pak sebou rychle plÁjcla na ZÁda pÁ™es jeho ruku â€“ tak, jako kdyÁ¼ se chovÁj maliÁkÁ© dÁ-tÁ. ÁÁ-kÁjval jÁ- â€žfousatÁ© miminoâ€œ a hladil ji, aÁ¼ mu v nÁjruÁÁ-usnula. K dÁdovi chodila nejÁastÁji, protoÁ¼e mnÁ ve chvÁ-lÁ-ch klidu zpravidla sedÁjval na rameni papouÁjek, kterÁ©ho se bÁjla. VÁtÁjinou byli ti dva v klidu, protoÁ¼e tenhle JenÁ-k nebyl chodec. V pÁ™Á-rodÁ se aratingy Á¼ivÁ- ovocem, takÁ¼e Á¼ijÁ- na stromech a majÁ- dlouhÁ© ocase, na rozdÁ-l od tÁch, kteÁ™Á- sbÁ-rajÁ- na zemi semena. Jenda byl na vodorovnÁ© ploÁje dost neohrabanÁ½, tak MeginÁ dobrovolnÁ pÁ™enechal pozemnÁ- prostor a sÁjm vÁjechno sledoval z vÁ½Ájky. NejdÁ™Á-ve ze sebe mÁli vzÁjijemnÁ½ respekt, ale nÁkdy vÁ-tÁzila i zvÁdavost. Jednou mi Megi usnula na klÁ-nÁ a Jenda si ji chtÁl prohlÁ©dnout zblÁ-zka. Bylo neskuteÁnÁ legraÁnÁ- ho pozorovat. BlÁ-Á¼il se k nÁ- krÁ-Áek po krÁ-Áku a nakukoval. KdyÁ¼ byl Á°plnÁ blizouÁko, natÁjhl krk a vzal opatrnÁ do zobÁjku jejÁ- chlupy, jako kdyÁ¼ si sÁjm ÁistÁ- peÁ™Á-. Meginu to zalechtalo, tak mrskla uchem, JenÁ-k se lekl, nadskoÁil, zapomnÁl letÁt a pÁÁjky utÁ-kal po kÁ™esle aÁ¼ na opÁradlo. U toho nadÁjval â€žpo, po, poâ€œ. Bylo to jako z kreslenÁ©ho filmu.

Jolanka nauÁila papouÁjka dokonce i tancovat. Pustila muziku, stoupla si pÁ™ed klec a do rytmu kÁ½vala prstem. JenÁ-Áek se zaÁal na bidle hÁ½bat stejnÁ, zvedat noÁ¼ky a jeÁjtÁ vÁ¼dycky do rytmu kÁ™iknul. KdyÁ¼ mu Á™ekla, aby udÁlal King Konga a zvedla ruce, Á°plnÁ narovnal nohy, natÁjhl krk, celÁ½ se naÁepÁ½Á™il a pomalu se kÁ½val ze strany na stranu. PodobnÁ½ch kouskÁ spolu Áasem nacviÁili jeÁjtÁ mnoho.

Jednou jsem se vÁjak Megince pokouÁjela odstranit klÁ-ÁjtÁ a moc mi to neÁjlo. JenÁ-k nÁjs pozoroval z opÁradla kÁ™esla a nejspÁ-Áj se mu zdÁjlo, Á¼e uÁ¼ se jÁ- vÁnuji moc dlouho. V tu chvÁ-li se v nÁm probudila Á¼Ájrlivost a chtÁl konkurenci potrestat. PÁ™ece jen se vÁjak bÁj psÁ- tlamy. Co kdyby po nÁm chÁ^apla? VyÁkÁjval, a kdyÁ¼ Megi, kterou jsem mÁla na taburetu, seskakovala dolÁ, zablÁ½sklo mu oko a jako Ájipka na ni vletÁl a klovnul ji do zadku. Lekla se, zabořelo to a zaÁala naÁ™Á-kat, jako kdyby ji na noÁ¼e brali. Nemohla udÁlat JenÁ-kovi vÁtÁjÁ- radost. Kdyby se po nÁm ohnala, moÁ¼nÁj uÁ¼ by si to vÁ-ckrÁjt nedovolil, ale dÁ-ky tÁhle reakci ji zaÁal terorizovat. Od tÁ© doby, kdyÁ¼ byl JenÁ-k puÁjtÁnÁ½ z klece, tak Megi buÁ spala pod noÁnÁ-m stolkem, nebo po bytÁ couvala, protoÁ¼e jak se k nÁmu otoÁila zÁjdy, uÁ¼ startoval. NepomÁjaly ani tresty â€“ tak moc ho to bavilo.

UÁ¼ od dÁtstvÁ- jsem byla zvyklÁj, Á¼e se vÁjnoÁnÁ- stromÁek strojil o den dÁ™Á-ve, abychom mÁli na ÁtÁdrÁ½ den vÁ-c klidu na pohÁjdky. Michal si na to dobÁ™e pamatoval a poÁ¼Ájdal mÁ, jestli by mohl pÁ™ijÁ-t a s Jolankou stromek ozdobit. Nebyla jsem proti, tak odpoledne pÁ™iÁjel, ale klidnÁ½ pÁ™edvÁjnoÁnÁ- Áas s koledami nÁjs zrovna neÁekal. ZaÁalo to tÁ-m, Á¼e z taÁjky vyklopil Á¼ivÁ©ho kapra.

â€žCo tÁ to napadlo? VÁ¼dyÁ¼ vÁ-Áj, Á¼e kapra nejÁ-me,â€œ divla jsem se.

â€žTo nevadÁ-, Jolanka si s nÁ-m pohraje a pak ho mÁ-Á¼eme jÁ-t pustit do Á™eky,â€œ prohlÁjil Michal a Ájoupnul ho do vany.

â€žKdepak, Á¼ÁjdnÁ© pouÁjtÁnÁ-, stejnÁ by to nepÁ™eÁ¼il. S babiÁkou jsme vÁ¼dycky na VÁnoce jedli kapra a ty bys mi podstrkovala kuÁ™ecÁ- Á™Á-zky,â€œ protestoval dÁda a za chvÁ-li uÁ¼ s Jolankou kleÁeli u nebohÁ©ho kapra a mÁjchali se ve vodÁ.

â€ŽÃ-kal jsi, Å¾e mÃ; nÃ; jakou
novinku, milÃ;ku.â€œ

â€ŽMÃ;m. PojÃ, posa se tady,
nasma-ruji ti ramena, chceÃ?â€œ nasmÃ; roval mÃ; k Å¾idli. NÃ;eho mi kÃ;pnul za
krk a jeho ruce zaÃ;aly pÃ;medvÃ;dÃ;t svÃ; umÃ;nÃ;. â€Ž Do konce ledna budu definitivnÃ;
rozvedenÃ½, slÃ-bil to mÃ;j advokÃ;t. Smlouva o vyrovnÃ;nÃ;- majetku uÃ¾ je takÃ;
podepsanÃ; a VÃ;ra se pÃ;Ã;-tÃ;- tÃ½den stÃ;huje.â€œ

â€ŽKam?â€œ

â€ŽAÃ¾ kamsi
k DomaÃ;licÃ;-m.â€œ

â€ŽProÃ; tak daleko, co tam
bude dÃ;lat?â€œ nestaÃ;ila jsem se divit.

â€ŽNaÃ;ila si na internetu
nÃ; jakou novou pÃ;Ã;-telkyni. PrÃ½ pochÃ;jzÃ;- z Moravy a snad tu mÃ; nÃ; kde dokonce
i syna.â€œ

â€ŽV OstrovÃ; u Macochy a
jmenuje se Martin?â€œ

â€ŽA vÃ;-Ã;, Å¾e moÃ;nÃ; ano? VÃ;ra
ti to Ã;ekla?â€œ

â€ŽNe, ale svÃ;t je hroznÃ;
malÃ½,â€œ zaÃ;ala jsem se smÃ;t do dlanÃ;, protoÅ¾e mi to pÃ;ipadalo naprosto
neuvÃ;Ã;itelnÃ;. No tohle aÃ¾ Ã;eknu NatÃ;ilii, ta bude Å;ubrnÃ;t.

Ctibor nechÃ;pal. TakÃ;
nemohl, protoÅ¾e s Natkou jsem ho jeÃ;tÃ; nestaÃ;ila seznÃ;mit, ani jsem mu o
nÃ;- a o Igorovi zatÃ;-m nevyprÃ;vÃ;la. TeÃ; zÃ;ejmÃ; nastala sprÃ;ivnÃ; chvÃ;-le, abych to
napravila. KdyÅ¾ jsem mu popsala naÃ;ji misi v OstrovÃ;, nevÃ;Ã;-cnÃ; kroutil
hlavou.

â€ŽJe to vÃ;-bec moÃ;nÃ;, takovÃ;
nÃ;hoda?â€œ

â€ŽAspoÃ; vidÃ;-Ã;, Å¾e nejsi
jedinÃ½, koho potkal takovÃ;hle osud.â€œ

â€ŽMÃ;Ã; pravdu, uÃ¾ se tÃ;Ã;-m, aÃ¾
Igora poznÃ;im. I NatÃ;ilii, samozÃ;ejmÃ;.â€œ

â€ŽMÃ;-Ã;eme k nim po svÃ;tcÃ;-ch
zajet, kdyÅ¾ budeÃ; chtÃ;-t, ale teÃ; uÃ¾ musÃ;-m jÃ;-t domÃ;, je pozdÃ;,â€œ zaÃ;ala jsem se
rozhlÃ;-Ã;et po Ã;Ã;stech svÃ; garderoby.

â€ŽPoÃ;kej, prosÃ;-m, jeÃ;tÃ;
chvilÃ;ku,â€œ zaÃ;jeptal Ctibor a zaÃ;al promasÃ;-rovÃ;vat mou ruku. PÃ;knÃ; od ramene aÃ¾
k prstÃ;-m, mÃ;-steÃ;ko vedle mÃ;-steÃ;ka. Potom druhou. KdyÅ¾ byl u prstÃ;, nÃ;co mi
navlÃ;kl na prstenÃ;-Ã;ek. OtevÃ;ela jsem oÃ; a zvedla pÃ;med nÃ; ruku. ZÃ;Ã;mil na nÃ;-
prstÃ;nek s briliantem.

â€ŽTo je nÃ;dhera,â€œ i pusu jsem
zapomnÃ;la zavÃ;-t pÃ;ekvapenÃ;-m.

â€ŽVezmeÃ; si mÃ; za muÃ;e,
Helenko?â€œ

â€žCopak mÃ¡ u na takovou vÃ¡c
odpovÃ¡dat ve spodnÃ©m prÃ¡dle? MÃ¡j to pak nÃ¡jakou vÃ¡nost?â€œ snaÅ¾ila jsem se troÅ¾ku
odlehÃ¡t situaci. Ctibor se ale nesmÃ¡l a tÃ¡zavÃ¡ na mÃ¡ hledÃ¡l.

â€žAno, a moc rÃ¡da.â€œ

Vzal mou hlavu do dlanÃ© a
tentokrÃ¡t mÃ¡ polÃ¡bil jemnÃ© na Å•elo. Byla jsem jako ve snÃ¡ch, protoÅ¾e tohle jsem
tedy opravdu neÅ•ekala.

Doma uÅ¾ naÅ¡tÃ¡- vÃ¡ichni
spali, jen Meginka mÃ¡ vÃ¡tala u dveÅ™. Å la jsem ji jeÅ¡tÃ¡ vyvenÃ¡it a mrazivÃ½
vzduch mi najednou dÃ¡lal moc dobÅ™e. Pod lampou jsem si sundala rukavici, abych
vidÃ¡la, Å¾e mÃ¡m opravdu zÃ¡snubnÃ©- prstÃ½nek a Å¾e se mi to vÃ¡echno jen nezdÃ¡lo. UÅ¾
jsem se tÃ¡Å¾ila, jak budu vÃ¡echno vyprÃ¡vÃ¡t NatÃ¡lii..
MIA KOBOSILOVÃ•